

Afdelings nydelige unge Piger bleve klædte i Dragten for at kunne tjene som en Slags Reklame. eller Model. Dansk Kvinde-samfund holdt et godt besøgt offentligt Møde derom. Husmoderens Blad bragte en begejstret Skildring af Frk. Dahl og „Reformen“, ja tilbød endogsaa Mønstre, som — betalte med diverse Kroner — kunde erholdes paa Bladets Kontor. Kort sagt, det hele tegnede foreløbig slet ikke saa ilde.

Nu er der gaaet knap et Aar siden disse Begejstringens Dage. Husmoderens Blad havde kastet Korsettet, men — hvad sker! De handlende maa ikke have troet, at det var Alvor; thi stadig strømmer Annoncer om Korsetter ind til Husmoderens Blad. Hvad gør man nu? Hvorledes forlige de to modsatte Anskuelser: Frk. Dahls bestemte Udtalelse, som Bladet i Foraaret begejstredes over, og som lød: „Idet jeg først og fremmest forkaster Korsettet som i høj Grad sundhedsfarligt — og her tror jeg at have alle lægevidenskabelige Autoriteter paa min Side — og tillige, rigtig set, misklædende for det kvindelige Legeme, har jeg tillige sløjft alt, hvad der kaldes Sundhedskorsetter og Reformliv. Disse kunne nemlig misbruges og bør derfor undgaas“ — og saa ved Siden deraf være Budbringer for Korsetfabrikanterne, ja endogsaa lade trykke med fede Typer om et Korset, at det giver en smuk Figur „uden at genere eller indsnevre“ (!!!), mens et Billede ved Siden af Teksten viser os en ung Pige med fuld-stændig Hvepsetaille. Der maa virkelig findes paa noget.

• Bladet møder saa med et Billede af en Reformdragt — paahængt en Dame, der nærmest ser ud, som om hun enten var gruelig ulykkelig over at skulle være saaledes uglet ud, eller ogsaa havde andre meget forstaaelige moderlige Bekymringer. I hvert Fald skulle de tre Skikkelser, som Bladet i 3 Numre har forlystet sine Læsers Øjne med, ikke give nogen Lyst til at klæde sig i Reformdragt, dertil se de altfor gyselige ud. Endvidere fandt Redaktionen paa — for dog ikke helt at forlade sit Standpunkt fra April og Maj — at fortælle sine Læsere, at man saamænd gerne kunde købe *begge Dele*: Korsettet hos de averterende og Mønster til Reformdragten paa Bladets Kontor. Man kunde jo blot ganske simpelt klæde sig paa to Maader, ved „skiftevis“ at bruge Korsettet eller undvære det, ganske efter Behag.

Det er denne „Reform“, vi ikke kunne undlade at nedlægge en bestemt Protest imod. Vil man følge Lægernes og Fornuftens Raad, da bort med Korsettet — uden Naade — uden Betingelser, hvis man da ikke er et stakkels skrøbeligt Menneske, der ikke kan holde sig oprejst uden en kunstig Støttestav. Al gaaen paa Akkord her er det samme som Til-